

H Ø R I N G

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Att. Fuldmægtig Sune Fomsgaard

Høringsvar vedrørende L 123 - Forslag til lov om ændring af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v., aktieavancebeskatningsloven, virksomhedsskatte- loven og forskellige andre love samt ophævelse af lov om investeringsfonds

Skatteministeriet har den 23. februar 2016 sendt et lovforslag i høring om ændringer til indkomstbeskatning af selskaber, aktieavancebeskatningsloven, virksomhedsskatte- loven og forskellige andre love samt ophævelse af lov om investeringsfonds.

Overordnede bemærkninger

Lovforslaget anfører bl.a., at det har til formål at imødegå muligheden for omgåelse af udbyttebeskatning ved investering via investeringsinstitutter. Det er konstateret, at der er to muligheder for, at der efter de gældende skatteregler for investeringsinstitutter kan ske omgåelse af udbyttebeskatningen, ved at skattepligtige udbytter konverteres til skattefrie avancer.

Finansrådet anerkender naturligvis behovet for, at sikre en robust udbyttebeskatning i Danmark. Det er imidlertid Finansrådets opfattelse, at der her er tale om et forslag, der opstiller værneregler mod nogle få potentielle skattespekulanter, men samtidig forringer forslaget danske investeringsinstitutters muligheder for eksport af deres produkter og forringer vilkårene for danske investorer. I alt forringelser, der vil have en negativ påvirkning på vækst og arbejdspladser i den danske kapitalforvaltningsbranche.

Finansrådet opfordrer til en løsningsmodel, hvor beskatningsretten til danske aktieudbytter sikres ved, at udbytter fra danske aktier beskattes i investeringsinstituttet med 15 pct. Det vil give mulighed for, at udbytteskatten på investeringsinstituttets udbytter til udenlandske investorer kan afskaffes, idet beskatningsretten til danske aktieudbytter sikres ved beskatning i investeringsinstituttet.

I relation til forslaget om justering af indgrebet i virksomhedsordningen er det positivt, at sikkerhedsstillelse med virksomhedens aktiver for privat gæld fremadrettet skal anses for at være en overførsel i overensstemmelse med hæverækkefølgen. Der udestår dog stadig en række centrale spørgsmål, som naturligt også kunne afklares ved denne lejlighed. Der består i dag en betydelig retsusikkerhed for personer, der benytter virksomheds- skatteordningen. Dette hæmmer mulighederne for, at erhvervsdrivende, der

30. marts 2016

Finanssektorens Hus
Amaliegade 7
1256 København K

Telefon 3370 1000

mail@finansraadet.dk
www.finansraadet.dk

Kontakt Kasper Svendsen
Direkte +45 3370 1007
ksv@finansraadet.dk

Journalnr. 613/02
Dok. nr. 551552-v1

benytter virksomhedsskatteordningen, kan indgå aftaler om kreditter, lån mv., der er undergivet pengeinstitutternes almindelige lånebetingelser.

Side 2

Dette gælder særligt i relation til sammenhængen mellem muligheden for kredit uden for virksomhedsordningen og aktiver i virksomhedsordningen. Det er således fortsat usikkert, hvornår de almindelige modregningsregler og de af bankerne anvendte alskyldserklæringer kan udløse beskatning som om der var stillet sikkerhed med aktiver i virksomhedsordningen.

Journalnr. 613/02

Dok. nr. 551552-v1

I det følgende knyttes Finansrådets bemærkninger til udvalgte delelementer i lovforslaget.

Skatteministeriet foreslår at fjerne undtagelsen for ABL § 19-aktier og investeringsbeviser medmindre investeringsinstituttet:

- 1) udbyder deres andele til offentligheden,
- 2) er undergivet et krav om risikospredning og
- 3) er undergivet et krav om tilbagekøbspligt, hvilket i praksis indebærer, at alene UCITS får lov at bibeholde avancebeskatningen.

Den generelle undtagelse for ABL § 19-aktier m.v. fjernes således ved at indskrive de ekstra krav (om at instituttet udbyder deres andele til offentligheden og er undergivet et krav om risikospredning og tilbagekøbspligt) i LL § 16 B, stk. 2, nr. 4, hvorefter tilbagesalg af ABL § 19-aktier, som ikke opfylder disse betingelser, herefter beskattes efter de almindelige regler, dvs. hele slagssummen beskattes som udbytte, jf. LL § 16B, stk. 1.

Finansrådet har som nævnt stor forståelse for, at Skatteministeriet ønsker en robust udbyttebeskatning i Danmark. Imidlertid synes der ikke i lovforslaget at være taget højde for at danske investorer, som også synes at blive omfattet af de foreslåede regler, allerede løbende lagerbeskattes af gevinst/tab af ABL § 19-aktier.

Skatteministeriet bedes således bekræfte, at der ikke indtræder dobbeltbeskatning af danske investorer, hvilket i høj grad ville gøre ABL § 19-investeringer helt uinteressante, hvorefter det vil være nærliggende for danske investorer at finde alternative investeringsmuligheder, evt. i udlandet. De foreslåede ændringer forekommer ikke proportionelle i forhold til det ønskede mål.

Såfremt lovforslaget vedtages i sin nuværende form, vil det i praksis indebære, at danske investorer undlader at investere i ABL § 19-selskaber.

I forhold til udenlandske investorer betyder forslaget, at danske investeringsinstitutter, uanset om de retter sig mod institutionelle investorer, eksempelvis pensionskasser eller private investorer, vil blive ramt af lovforslaget og dermed ikke kan sælges i udlandet. Den naturlige konsekvens af dette tiltag bliver, at den danske investeringsfondsbranche bliver tvunget til at oprette investeringsinstitutter i udlandet, som kan udbyde disse produkter.

Dette medfører at de må flytte en del af deres virksomhed til udlandet med tab af højtlønnede danske arbejdspladser til følge.

Side 3

Endvidere indebærer forslaget, at livsforsikringselskaber, der ikke kan få udbyttefrikort og som ikke kan gøre brug af dispensationsmuligheden (se nedenfor), pålægges en ekstraskat i forbindelse med, at der løbende foretages emissioner og indløsninger til brug for afdækning af pensionsforpligtelser. Livsforsikringselskaber bør derfor undtages.

Journalnr. 613/02

Dok. nr. 551552-v1

Dispensationsmuligheden

Af LL § 16B, stk. 2, nr. 6, fremgår, at det er muligt at søge dispensation fra udbyttebeskatningen hos SKAT, hvorefter beskatning alligevel kan ske efter reglerne om avancebeskatningsreglerne. Dispensation vil kunne gives, såfremt aktionæren afhænder samtlige andele og dermed reelt har opgivet deres indflydelse på selskabet.

I praksis er det imidlertid en udfordring at få en sådan dispensation igennem hos SKAT, idet sagsbehandlingstiden er uforholdsmæssig lang og proceduren herfor uklar. Finansrådet skal derfor opfordre til, at der opstilles klare kriterier for, hvornår investor berettiget kan forvente at få en dispensation, således at investorer har sikkerhed herfor allerede på investerings-tidspunktet. Endvidere bør der gives mulighed for stående dispensation indenfor fastsatte retningslinjer.

Muligheden for at udstede beviser uden ret til udbytte (ex-kupon)

Dette forslag betyder, at investor reelt bliver beskattet af en del af sin købesum i form af et skattepligtigt udbytte. Ved køb af et ex-kupon bevis, hvor investor ikke har ret til udbytte, og dermed undgås at investor beskattes af en del af sin anskaffelsessum i købsåret. Hvis lovforslaget gennemføres, har investor ikke længere denne mulighed. Det forekommer ikke rimeligt, da nye investorer straks efter investering typisk ikke ønsker at få tilbagebetalt en del af denne i form af beskattet udbytte med dertilhørende omkostninger til genplacering af udbyttet.

Virksomhedsskatteloven

I relation til Lovforslagets § 12, nr. 2, finder Finansrådet det unødigt restriktivt, at en sikkerhed, der er beskattet i henhold til reglerne i den nye § 4 b, ikke senere kan udskiftes med en ny sikkerhed af samme størrelse. Skatteyder bliver dermed stavnsbundet til sit pengeinstitut, idet skift til et nyt institut som udgangspunkt vil udløse en hævnning, idet det må antages, at det nye pengeinstitut ligeledes vil kræve sikkerhedsstillelse. Ofte har den erhvervsdrivende hovedparten af sin aktivmasse placeret i virksomhedsordningen, og ofte er det opsparede overskud investeret i driftsaktiver, som ikke kan overføres til privatøkonomien.

I nævnte tilfælde er der måske ikke likvider, der kan hæves ud af virksomheden som alternativ til privat låneoptagelse. Det foreslås derfor, at en allerede beskattet sikkerhedsstillelse skal kunne udskiftes med en ny sikkerhed,

så længe den nye sikkerhed ikke udgør en højere værdi, end det beløb, der blev anset for overført til privatøkonomien, da værdien af den oprindelige sikkerhed blev anset for overført til privatøkonomien.

Det er positivt, at lovforslaget lægger op til, at der fremadrettet ikke skal ske beskatning af den midlertidige sikkerhedsstillelse, der opstår, når en udlejet tidligere beboelsesejendom og den dertilhørende gæld indskydes i virksomheden. Dog er det beklageligt, at Skatteministeriet ikke tager hånd om den generelle problemstilling vedrørende indskud af ejendom med tilhørende finansiering i en igangværende virksomhedsordning. Indskud af ejendommen fortages via indskudskontoen, mens indskud af gælden anses for at være en hævning fra virksomhedsordningen. Ejendom og gæld behandles separat (bruttoprincippet). Da den erhvervsdrivende skal anvende virksomhedsordningen på alle sine erhvervsvirksomheder, synes det unødigt hårdt, at indskud af gælden anses for at være en hævning i hæverækkefølgen – den erhvervsdrivende kan ikke vælge at lade gælden forblive i privat regi – for det første fordi den erhvervsdrivende gæld bør ligge i virksomheden, og for det andet fordi der vil være tale om en hævning, hvis ejendommen i virksomheden ligger til sikkerhed for gæld i privat regi.

Skatteministeriet bør overveje, om ikke man i disse tilfælde burde administrere efter et nettoprincip, således at det alene er differencen mellem aktiv og gæld, der skal påvirke indskudskontoen og opgørelsen af eventuelle hævninger som følge af indskuddet.

Det er positivt, at der indføres en valgfri overgangsregel, således at personer, der har disponeret i overensstemmelse med det oprindeligt fremsatte L 200 ikke beskattes af en udvidelse af en sikkerhedsstillelse i perioden 11. juni til og med 8. september 2014. Dog ville det have været hensigtsmæssigt, hvis man havde udvidet overgangsreglen til at gælde i perioden 11. juni til 31. december 2014. Herved havde man givet de berørte parter en behørig frist til at disponere sig ud af reglerne. Der er eksempelvis skatteydere, der skal beskattes af en udvidelse af en sikkerhedsstillelse, alene fordi der er tilskrevet renter på en privat kassekredit i månederne efter lovens vedtagelse. Pengeinstitutterne, revisorerne og disses kunder havde meget kort frist til at foretage de fornødne dispositioner for at undgå en sådan beskatning. Det bemærkes i denne anledning, at man med en simpel indbetaling på kassekrediten, inden rentetilskrivningen, kunne have forhindret beskatning.

L 123 løser fortsat ikke problemet med den almindelige modregningsadgang og alskyldserklæringer, og hvilken virkning disse har på vurderingen af, om der foreligger en sikkerhedsstillelse. Finansrådet har tidligere efterlyst, at den brede fortolkning af begrebet sikkerhedsstillelse som Skatteministeriet har lagt op til, støttes af nogle generelle retningslinjer. Dermed kan pengeinstitutterne og de erhvervsdrivende indrette sig med større tillid til, hvilke skattemæssige konsekvenser et givent engagement vil udløse. Der består i dag en betydelig retsusikkerhed for personer, der benytter virksomheds-skatteordningen. Dette hæmmer mulighederne for, at erhvervsdrivende, der

benytter virksomhedsskatteordningen, kan indgå aftaler om kreditter, lån mv., der er undergivet pengeinstitutternes almindelige lånebetingelser.

Side 5

Med venlig hilsen

Kasper Svendsen

Journalnr. 613/02

Dok. nr. 551552-v1

Direkte +45 3370 1007

ksv@finansraadet.dk